

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 iulie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 1:29-34**: „...”.

Laude și mulțumiri Îi aducem Domnului pentru harul și credincioșia Lui.

Voi citi două versete despre inaugurarea Templului, atunci când Solomon a pășit înaintea Fetei lui Dumnezeu, în rugăciune, și a dedicat locul Domnului Dumnezeu. Astăzi și noi dorim să rededicăm Domnului acest loc și să ne punem din nou la dispoziția Domnului pentru ca restul timpului care ne mai rămâne să fie un timp răscumpărat pe care să-l folosim cu adevărat pentru Domnul. Dorim să citim din 2 Cro. 6:20-21 și ar fi bine să ne ridicăm în picioare la citirea acestui Cuvânt; aici este o rugăciune.

Citim din 2 Cro. 6:20-21, rugăciunea interioară, profundă, a lui Solomon: „*Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși peste casa aceasta...*”. Aceasta este și rugăciunea noastră: „*Ochii Tăi să fie zi și noapte deschiși peste Casa aceasta, și îndeosebi în fiecare adunare ochii Tăi să rămână deschiși peste casa aceasta*”. „...peste locul despre care ai zis („ai făgăduit” – lb. germ.) *că acolo va fi Numele Tău! Ascultă rugăciunea pe care o face robul Tău în locul acesta! Ascultă cererile robului Tău, ale poporului Tău, Israel, (nu doar a robului Tău, ci și a poporului Tău, Israel), când se va ruga în locul acesta! Ascultă din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă și iartă!*”.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeul lui David, Dumnezeul lui Solomon, Tu ești Dumnezeul nostru și noi aducem rugăciunea noastră înaintea tronului harului. Și astăzi avem cereri de rugăciune, necazuri pe care Ți le aducem. Te rugăm ascultă rugăciunile aduse care se înalță din acest loc la Tine. Fie ca această zi să-Ți fie dedicată în mod deosebit. Iubite Domn, binecuvântează-i pe tineri și bătrâni, mici și mari, pe toți. Te

rugăm vorbește, lucrează și binecuvântează. Îți încredințăm totul și credem că Tu o vei face bine. Lăudat și cinstit să fie minunatul Nume Isus. Aleluia! Amin.

Ceea ce voi spune acum nu se cuvine s-o spun în acest loc, dar totuși mi s-a spus s-o transmit. Totul este renovat, totul este nou, toate scaunele sunt curate. A fost exprimată dorința ca în această clădire să nu mestecăm gumă și nici să nu avem gumă în gură; pentru ca toate scaunele să fie curate. Haideți ca aici să folosim gurile noastre pentru a aduce rugăciunile noastre înaintea scaunului harului, să cântăm cântări de laudă, și nu pentru scopuri personale. Fie ca Domnul Dumnezeu să ne dăruiască har pentru aceasta.

Când am cântat cântarea „Numai să crezi, numai să crezi” m-am gândit la adunările fratelui Branham. În fiecare adunare, înaintea rugăciunii pentru bolnavi, această cântare a fost cântată în toate limbile și în toate țările. Noi toți știm că fratele Branham a avut un dar profetic, dar a avut și un dar de vindecare. La chemarea lui i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, tot așa și ție îți vor fi date două semne”. Ambele semne au fost în legătură cu rugăciunea pentru bolnavi. Dumnezeu îi arăta într-o vedenie cine este persoana respectivă, de unde era, ce boală și ce necazuri avea. Și cu adevărat Domnul Și-a confirmat Cuvântul pe loc: orbii și-au căpătat vederea, ologii s-au ridicat și umblau, și-au luat targa în spate și au ieșit afară. Sunt mulțumitor că am fost un martor ocular ale acestor mari binecuvântări ale lui Dumnezeu. De la prima adunare Domnul mi-a deschis ochii, așa că am putut recunoaște că acesta este un bărbat al lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu putea face ceea ce se întâmpla acolo doar dacă Dumnezeu era cu el.

Prima însărcinare care i-a fost dată a fost evanghelică, i-au fost date darul de vindecare și vedeniile pe care le avea în legătură cu persoanele pentru care trebuia să se roage. El s-a referit la Ioan 5:19 și a spus: „Acum se repetă exact slujba pe care a avut-o Domnul nostru atunci când a umblat pe pământ”. El le putea spune oamenilor de unde veneau și cine erau. În Ioan 5:19 este scris: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. De fiecare dată când începea rânduiala de rugăciune fratele Branham spunea: „Voi știți că eu aștept”. Atunci

sosea clipa când se descoperea supranaturalul. Domnul i-a dăruit această slujbă pentru ca atenția noastră să fie îndreptată înspre ceea ce va urma după aceea: mesajul care premerge cea de-a doua venire a lui Hristos.

Sunt 21 de citate în care el a spus clar și deslușit că „Mesajul este cel ce premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Însuși Domnul a dat însărcinarea ca hrana duhovnicească, Cuvântul, Mesajul hotărât pentru acest timp, cu toate făgăduințele care aparțin, să fie depozitat, prin fratele Branham, pentru ca noi să-l propovăduim, să-l purtăm pe întregul pământ. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham ca să pună din nou pe sfeșnic învățăturile biblice originale și să aducă Biserica înapoi la început, la învățătura apostolilor pe care o putem găsi în întregul Nou Testament. Noi suntem mulțumitori din inimă pentru că în legătură cu aceasta a fost spus că mesajul pe care Domnul avea să-l dea va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. În ultimii 54 de ani acest lucru s-a întâmplat pe întregul pământ. Noi toți suntem mulțumitori pentru aceasta. Unde s-a întâmplat vreodată așa ceva în întreaga istorie? Unde s-a întâmplat ceva asemănător, ca în scurt timp, în câțiva ani, mesajul să ajungă să fie purtat pe întregul pământ?

Scumpii mei frați și surori, acum am ajuns foarte aproape de sfârșit. Dar trebuie să rămânem treji, echilibrați și cu mintea clară în toate deciziile noastre.

Dacă auzim știrile, vedem nedumerirea de pretutindeni. În ultimele știri din Orientul Apropiat s-a putut auzi: „Într-o jumătate de oră am șters Israelul de pe fața pământului”. Vedem ce se întâmplă pe întregul pământ. Dar Sfânta Scriptură prezice aceste lucruri, în 1 Tes. 5:3: *„Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”*.

În ciuda tuturor necazurilor, se va ajunge la încheierea unui tratat de pace. Dacă privim în lume vedem ultimele două cutremure care au avut loc în California. Fratele Branham a prezis aceste lucruri, că falia San Andreas se va lărgi și va ajunge în Ocean și că tsunami-ul va ajunge în Statele Unite. Auzim că în Los Angeles a avut loc un cutremur de 7,1 grade pe scara Richter. Ce trebuie să se mai întâmple

ca noi să ne ridicăm capetele? Noi știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie. Dacă ne uităm la popoare, la neamuri, peste tot se poate vedea nedumerirea, dar noi Îi mulțumim Domnului nostru.

Ne întoarcem la tema biblică. Este puternic cum ne-a călăuzit Dumnezeu, în harul Său, în toți acești ani. Mă uit în urmă la 70 de ani în Împărăția lui Dumnezeu. Începând cu anul 1952 am început cu predicarea Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi 1962, apoi 1964 și 1966, am trecut de la o etapă la alta. Dumnezeu S-a îngrijit ca toate lucrurile să fie spuse la timpul potrivit. Ne uităm la toți anii care au trecut în care Domnul a ajutat. Eu o pot spune înaintea Domnului: nicio singură dată n-am părăsit calea strâmtă, în ciuda tuturor încercărilor prin care niciun om n-a trecut până acum, umilință, ponegrire, batjocură care întrece orice limită omenească. Dar Dumnezeu a dăruit har să rămân credincios însărcinării pe care a dat-o El.

Permiteți-mi să citesc câteva versete biblice din Apo. 22. Este puternic că în ultimul capitol al Bibliei este vorba despre revenirea Domnului: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»”(vers. 17). În niciun alt capitol nu este descris așa ca în Apo. 22. Suntem mulțumitori că Domnul a făcut Cuvântul Său să ne fie atât de important și de prețios.

Acum o săptămână, aici în biserica locală fratele Borg ne-a citit din predica „Respect” unde se vorbește despre însărcinare și trimitere. Cu aceasta începe totul: teamă față de Dumnezeu, teamă față de Cuvântul lui Dumnezeu, să lași să vorbească Cuvântul și să devii conștient că însuși Domnul, prin Cuvântul Său, vorbește cu noi toți, pentru că Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt viu, descoperit prin har.

Citim din Apoc. 22:6: „Și îngerul mi-a zis: «Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul Dumnezeul duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.»”. Puternic!

Așa este scris aici. Aceasta n-o spun eu de la mine. Este scris aici, că aceste cuvinte pe care Domnul Dumnezeul duhurilor le-a descoperit prorocilor și apostolilor, sunt duh și viață, aceste cuvinte sunt vrednice de crezare, sută la sută. Noi ne putem încrede în

Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Cântăreții au cântat o cântare minunată: „Credința este biruința care a biruit lumea”. Domnul nostru a spus: „*Cine crede în Mine cum zice Scriptura, din inima lui vor curge râuri de apă vie. Spunea cuvintele acestea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El...*” (Ioan 7:38-39).

Scumpii mei frați și surori, haideți să credem din inimă. Când a fost accentuat că este vorba despre sânge, fratele Borg a subliniat din nou: noi n-o citim doar în Cuvânt, noi ne gândim la faptul că aceasta duce spre Grădina Eden, acolo unde a fost vărsat sânge pentru prima dată, a fost săvârșită prima crimă. Viața este în sânge. Apoi, Domnul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și Și-a vărsat Sângele Său sfânt și prețios pentru ca noi să fim iertați de toate păcatele pe care le-am făcut, începând cu păcatul necredinței și toate fărădelegile.

Dacă în versetele biblice și în cântări este amintit Sângele Mielului lui Dumnezeu, atunci este vorba de miezul răscumpărării divine care a avut loc pe pământ. Cine trece pe lângă aceasta acela trece pentru totdeauna pe lângă Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Pavel a spus aceasta, că nouă ne-a fost încredințată slujba aceasta a împăcării, noi putem predica iertarea și împăcarea.

Astăzi o spunem îndeosebi tinerilor și tuturor celor ce sunt noi în mijlocul nostru. În ultima adunare de duminică, din România, au fost peste 900 de oameni adunați. La sfârșitul adunării eu am fost călăuzit să mă adresez tinerilor. Cred că o treime dintre ei au venit în față. Au curs multe lacrimi. Scumpii mei frați și surori, în acest loc noi propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel încât toți aceia care aud Cuvântul lui Dumnezeu din gura noastră să primească harul să aibă parte de răpire, pentru ca niciun Cuvânt să nu treacă pe lângă ei, ci să fie atinși de fiecare Cuvânt.

O mai citim o dată: „*Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate*”. Ce poate ieși din Dumnezeu? Doar adevărul. Credința noastră este ancorată în aceste cuvinte, în aceste făgăduințe. Dar aici este vorba de mai mult, aici este vorba de ceea ce a descoperit Dumnezeu poporului Său, prin duhurile prorocilor. În Apo. 1 este scris că Domnul a trimis pe îngerul Său la Ioan, pentru ca să-i facă de

cunoscut ceea ce se va întâmpla în întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu.

De fiecare dată când citesc capitolele Apocalipsei trebuie să mă opresc și să spun: Doamne, cât har ai dăruit acestui bărbat Ioan, pe insula Patmos! El nu era un bărbat învățat, ci un ucenic simplu al lui Isus, putem spune că a fost ucenicul Său iubit. Nici nu știm dacă știa să scrie sau să citească, dar acolo el putea citi și trebuia să și scrie. Este puternic ceea ce i-a fost descoperit lui, toate tablourile și simbolurile și tot ceea ce i-a fost arătat în viziuni. Îi aducem mulțumire Domnului și pentru faptul că același Duh al lui Dumnezeu care s-a odihnit asupra prorocilor, care era asupra lui Ioan pe insula Patmos, același Duh al lui Dumnezeu este asupra noastră și ne călăuzește în Cuvântul profetic, acum în această perioadă de timp. De aceea a putut Petru să scrie: „*Și avem Cuvântul prorociei făcut și mai tare*”, pe care îl posedăm, este în posesia noastră, iar noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta. Noi suntem fondați în Cuvânt și credem din toată inima noastră fiecare Cuvânt.

Mai departe este scris: „*El a trimis pe îngerul Său, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând*” (Apo. 1:1). Trebuie să se întâmple, pentru că Dumnezeu a hotărât-o așa. Și se întâmplă în mod deosebit în timpul nostru.

Citim din Apo. 22:7: „*Și iată, Eu vin curând!*”. Noi știm cine vorbește aici. „*Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!*”. Amin.

Îi aducem mulțumire Domnului. Nu știi dacă voi vă simțiți cum mă simt eu acum, dar de când Domnul Dumnezeu a descoperit întreaga Apocalipsă noi am devenit alți oameni. Noi simțim că trăim în acest domeniu, dar suntem transpuși în celălalt domeniu, că suntem într-o legătură cu Dumnezeu, că Duhul lui Dumnezeu ne ridică deasupra tuturor lucrurilor pământești și ne deschide ochii duhovnicești așa încât noi putem vedea, putem recunoaște și crede. „*Și iată, Eu vin curând! – Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!*”. Să ții tare de aceste cuvinte. Iar după aceea, când ele devin proprietatea noastră, atunci vine descoperirea divină. Nu este o născocire mintală, ci noi am pășit pe teritoriul descoperirii și Îi suntem mulțumitori

Domnului Dumnezeuului nostru din toată inima. Așa cum este scris aici: „*Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!*”.

Mergeți prin toate adunările și bisericile și vedeți: pe cine interesează cele 22 de capitole ale Apocalipsei? Toți teologii care au început să citească Biblia au pus Apocalipsa deoparte pentru că n-au înțeles nimic din ea. Până în ziua de astăzi ei nu pot începe nimic cu ea. Dar în timpul nostru Dumnezeu a trimis un proroc pentru ca noi să primim introducerea în Cuvântul profetic. Același Duh Sfânt care a fost asupra prorocilor este asupra noastră, a celor ce am primit și credem Cuvântul profetic.

Citim Apoc. 22:10: „*Apoi mi-a zis: «Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta...»*”. Așadar este după deschiderea pecetilor. „*«Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape»*”. Timpul este aproape, foarte aproape. De aceea cuvintele spuse lui Daniel: „*pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului*” s-au împlinit, cartea a fost descoperită, iar noi putem accepta, primi și mulțumi lui Dumnezeu.

Apoi vers. 12: „*Iată, Eu vin curând...*”. Dați-vă seama, repetă și din nou repetă: „*Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui*”. Aici accentul este pe „*Iată, Eu vin curând*”. Când au avut aceste cuvinte o astfel de însemnătate ca în timpul nostru? „*Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine*”.

Apoi vers. 13: „*Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru din veșnicie în veșnicie. Înaintea Lui n-a fost nimeni și după El nu va fi nimeni. Totul se menține în El.

Citim vers. 17, care este versetul cel mai important pentru noi: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude să zică: «Vino!», și celui ce îi este sete să vină; cine vrea să ia apa vieții fără plată!*”.

Aici avem un Cuvânt deosebit care, din păcate, în unele Biblii nu este redat cum trebuie. În unele traduceri din engleză și franceză aici nu este scris cuvântul „Mireasă”, ci cuvântul „femeie”. Iar acest fapt că este scris „femeie” doare. O femeie nu spune mirelui: Vino! O femeie este căsătorită și nu așteaptă un mire.

Eu o spun fraților, nu vreau ca astăzi s-o dezvolt. În unele traduceri există unele versete biblice care vin din traducerea Vulgata, care nu se regăsesc în textul original grec. O adresez în mod deosebit fraților din Africa, îndeosebi celor din Abidjan, care împrăștie învățătura că „acum are loc nunta, iar după răpire va fi ospățul nunții”. Fie ca toți acești frați să ia odată la inimă ceea ce este scris în Mat. 25. Cine vrea să zidească o învățătură pe un singur verset biblic? Ai nevoie de cel puțin două, trei versete biblice pentru a zidi o învățătură biblică pe o temelie sigură. Cum sună ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos? „Iată Mirele sosește!”. Nu vine un soț. Ci ca Mireasă Îl vom întâmpina pe Mire.

Fie ca toți frații din toată Africa și de pretutindeni să ia la inimă ceea ce este scris, ceea ce a scris apostolul Pavel în 2 Cor. 11:2: *„Doresc să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*. Nu o femeie căsătorită.

Frații să se prindă odată de cap și să înțeleagă că îi stăpânește un duh străin, greșit și că ei vor să fie ceva deosebit cu învățăturile lor deosebite. Nu! Întoarceți-vă înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu și începeți cu Mat. 25:10 unde este scris: *„cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă”*. Despre cine este vorba aici? „Iată Mirele, sosește!” Când o mireasă este căsătorită atunci partenerul ei nu mai este mire, ci este un bărbat.

Vă mai spun o dată, este o așa mare durere că frații împrăștie învățături care dau naștere la partide, și nu fac nimic altceva decât tulburare în mijlocul poporului. (Între timp frații din Abidjan s-au pocăit deschis de această învățătură greșită – n.r). Cine este trimis de Dumnezeu acela propovăduiește Cuvântul lui Dumnezeu într-un mod echilibrat. Citim mai departe.

„Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat” (Apoc. 19:7).

Scumpii mei frați și surori, în această perioadă de timp este vorba numai despre un singur lucru: ca nicio învățătură falsă, nimic și încă o dată nimic să nu se strecoare în Biserică și să nu fie propovăduit în Biserică, ceea ce nu este în concordanță de sută la sută cu întreaga

mărturie a Sfintei Scripturi. Dumnezeu este exact și adevărat în toate cuvintele Sale și este vrednic de crezare, după cum am citit.

De aceea încă o dată un cuvânt adresat acestor frați. „*Iată Mirele, sosește! Ieșiți-I în întâmpinare!*”. Apoi în vers. 10 este scris: „*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Apoi încă o dată 2 Cor. 11, Pavel a dorit să înfățișeze lui Hristos o Mireasă curată. Ce a vrut să exprime fratele Branham în cele câteva cuvinte pe care le-a spus? Că acum Biserica Mireasă este atât de unită cu Mirele, o inimă și un suflet, o legătură interioară.

Frați, surori și musafiri prezenți în mijlocul nostru, dragostea lui Dumnezeu între noi n-a fost niciodată atât de simțibilă ca acum, niciodată. Dragostea lui Dumnezeu crește și este descoperită tot mai mult, tot mai mult și o simți. Simți că Duhul lui Dumnezeu este lucrător în noi toți. Noi Îi putem mulțumi Domnului pentru tot ceea ce a făcut El în viața noastră, prin har.

Acum citim repede următoarele versete biblice pentru ca toți să aibă o privire generală și o introducere. Citim din Apo. 22:18-19: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și, dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta*”.

Așadar să avem teamă și respect față de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pe care îl citim, îl credem din inimă și îl primim. Cine dorește poate să citească până la sfârșit.

Vers. 20: „*Cel ce adeverește aceste lucruri zice: «Da, Eu vin curând.» Amin! Vino, Doamne Isuse!*»”.

Scumpii mei frați și surori, despre ce este vorba? Este vorba despre faptul că noi propovăduim întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Noi am venit în această lume despărțiți de Dumnezeu, născuți ca niște păcătoși. Și nimic nu este atât de sigur în viață ca moartea și despărțirea veșnică de Dumnezeu. Va fi altfel doar dacă noi devenim credincioși și primim oferta harului lui Dumnezeu și nu-L batjocorim pe Dumnezeu cu religii proprii, ci cercetăm Sfânta Scriptură și vedem ceea ce a isprăvit Domnul pentru noi, pentru

mântuirea noastră. O spunem încă o dată: nimeni nu poate trăi veșnic doar dacă a primit și are viața veșnică, prin har, dacă a primit credința în Isus Hristos. Aceasta este așa. Noi am primit viața pământească atunci când am respirat prima gură de aer și am devenit un suflet viu. Dar noi primim viața veșnică atunci când respirăm aerul divin, când primim Duhul lui Dumnezeu și viața nouă prin har. De aceea de fiecare dată, în fiecare adunare trebuie să indicăm faptul că nu este suficient să cercetezi ce este scris în toate capitolele din Apocalipsa și doar să vorbești și propovăduiești despre revenirea Domnului. Ci cu adevărat să spunem tuturor: Veniți la Domnul, rugați-L să vă ierte, lăsați să curgă lacrimile.

Primul lucru care vine asupra noastră este că ne pare rău, ne căim de faptul că am trăit fără Domnul. Apoi Duhul lui Dumnezeu vine asupra noastră, ne conduce la pocăință și spunem: „Doamne, sunt pierdut! Dar Tu ești Salvatorul meu”. Și în acea clipă când noi chemăm pe Răscumpărătorul nostru și mărturisim: „Tu Ți-ai dat viața, Sângele Tău, pentru mine”. Frați, surori, prieteni, dragilor, dacă atunci nu vin lacrimile, când înțelegem că noi am avut o așa însemnătate în ochii Domnului, că El Și-a dat viața și Sângele Lui pentru noi...! Dacă aceasta nu ne aduce în starea să spunem: Doamne, cine sunt eu, că m-ai iubit atât de mult? Tu ai făcut-o pentru mine, Tu ai suferit pentru mine, Tu ai murit pentru mine, Tu Ți-ai vărsat Sângele pentru mine...atunci vin lacrimile, atunci curg lacrimile, și suntem plini de mulțumire că Domnul ne-a răscumpărat, El ne-a dăruit har.

Eu aș dori adunări de trezire ca în anii '40, când au fost vărsate multe lacrimi la fiecare pocăință, când oamenii au chemat Numele Domnului. Vă spun că aceasta este așa: nu doar să spui superficial: „O, Doamne, eu Te primesc acum”. Nu, nu, nu! Dragostea lui Dumnezeu ne leagă, dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită pe crucea Golgotei: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. Cu adevărat noi să știm că din dragoste am fost răscumpărați, am primit iertarea și prin credința în lucrarea isprăvită.

Totul s-a întâmplat pentru noi. Atunci credința devine biruința care biruiește lumea din tine și din mine. Lumea ridică pretenții, pretenții și iar pretenții, nu doar în viața tinerilor, ci chiar și în viața

noastră a tuturor. Dar apoi intervine credința care a biruit lucrurile lumești din tine și din mine. Așa că tu poți crede din toată inima și convins poți spune: păcatele mele sunt iertate. Sunt liber! Sunt liber! Hristos mi-a dăruit viața! Sunt liber! Sunt liber! Închinare și mulțumire pentru ca ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu să fie descoperit în noi și prin noi, așa încât să fim recunoscători pentru ceea ce a făcut El pentru noi.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi, aici. Domnul Dumnezeu a dat făgăduința pe care dorim și trebuie s-o scoatem în evidență în fiecare adunare, și anume că El avea să trimită un proroc ca și Ilie înainte să vină ziua aceea mare și înfricoșătoare a Domnului, înainte ca soarele să se întunece și luna să se prefacă în sânge și înainte ca stele să cadă din cer. La sfârșitul zilei harului în care încă suntem acum – aceasta este ziua harului, acesta este vremea potrivită – la sfârșitul acestei zile a harului, înainte de a începe ziua Domnului, Dumnezeu a împlinit făgăduința Lui.

Scumpii mei frați și surori, să primim aceasta prin credință și s-o luăm în serios pentru că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Noi am citit că ceea ce a descoperit Domnul Dumnezeu duhurilor prorocilor prin Duhul ne-a fost descoperit și nouă acum.

Acest lucru mi-a devenit atât de mare: ceea ce a spus verbal Domnul nostru, ne-a fost lăsat nouă în scris. Vă rog dați-vă seama, a fost redat tot ceea ce El a spus în toate capitolele din cele patru Evanghelii și noi am primit-o în scris. De pildă: „*Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*” – aceasta a spus-o verbal ucenicilor, dar ne-a fost lăsat nouă în scris. Toate aceste lucruri ne-au fost lăstate nouă în scris, iar noi avem Cuvântul lui Dumnezeu ca o mărturie vie în mijlocul nostru. De aceea tot ce a spus Domnul nostru cu gura, verbal, ne-a fost lăsat nouă în scris. Ceea ce Dumnezeu a vorbit prin proroci ne-a fost lăsat în toate scrierile și epistolele scrise. Dumnezeu S-a îngrijit pentru tot.

Aici trebuie accentuat că Cuvântul scris a devenit Cuvânt viu pentru noi, ca și cum astăzi Domnul ar sta înaintea noastră și ar vorbi cu noi, atât de personal ne-a devenit Cuvântul lui Dumnezeu care ni se adresează personal. Scumpii mei frați și surori, pentru că este așa și suntem atât de aproape de a doua venire a lui Hristos, și deseori am

citit în Apo. 22: „*Iată, Eu vin curând*”, scumpilor aceste cuvinte le putem striga cu voce tare. Ceea ce Domnul a spus atunci verbal a fost scris, și noi avem totul, avem întregul Cuvânt al lui Dumnezeu în toată plinătatea, Dumnezeu ni l-a lăsat.

Dumnezeu S-a uitat cu îndurare la noi, ne-a chemat afară din toate popoarele și din toate limbile. În rugăciunea lui, Solomon a mai accentuat că Domnul a ales Israelul din toate neamurile și popoarele, ca mărturie. Iar astăzi noi putem spune că Dumnezeu a ales Biserica din toate popoarele, limbile și seminițiile, toți aud ultimul mesaj și pot lua decizia lor personală pentru Domnul.

Dar aici este un punct, ambele aparțin împreună. Alegerea dinainte nu s-a întâmplat împotriva voii tale. Dumnezeu a știut mai dinainte că tu vei primi ceea ce El dorea și avea să-ți dea. De aceea El i-a putut hotărî mai dinainte pe fiii și fiicele Lui, care vor fi împreună cu El pentru totdeauna. Noi suntem mulțumitori că am ajuns în cea mai importantă perioadă de timp a istoriei omenirii. Suntem mulțumitori pentru faptul că El a dăruit har ca noi să purtăm ultimul mesaj cu credincioșie.

Scumpii mei frați și surori, vă spun sincer. Este o chestiune dacă, de pildă, citești 2 Tim. 4. Acest lucru l-am spus deja de câteva ori aici, cum Pavel l-a pus pe Timotei sub jurământ. Este un lucru când citești ce îi scrie Pavel lui Timotei: „*Te rog stăruitor, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și Împărăția Sa*”. Dar atunci când Domnul cu glas tare și poruncitor, spune: „Robul Meu, trezește-te și citește 2 Timotei 4”, atunci totul este altfel, atunci nu mai vorbește Pavel cu Timotei, ci atunci Domnul îmi vorbește mie. Iar după aceea El vorbește prin Cuvântul Lui cu noi toți. În acea clipă când ni Se adresează nouă personal atunci noi știm că este vorba de noi. Noi am fost puși sub jurământ să propovăduim doar Cuvântul adevărat și curat al lui Dumnezeu. Pot spune că totul este har.

În toți anii n-am propovăduit nicio tălmăcire, nicio interpretare și nicio învățătură greșită, ci doar Cuvântul original. Și pe cât de sigur Răscumpărătorul nostru a fost Cuvântul devenit trup și toate făgăduințele care se refereau la El au devenit realitate în El și prin El,

pe atât de sigur noi suntem Mireasa Cuvântului. Nu doar Biserica. Ci din Biserică Domnul Își scoate afară Mireasa. Noi vedem că sunt zece fecioare, dar numai jumătate din ele vor ajunge la țintă. Noi suntem mulțumitori din inimă că în decursul anilor Domnul ne-a dăruit călăuziri mereu și mereu și a confirmat prezența Lui de fiecare dată. El a confirmat pe întregul pământ însărcinarea pe care El a dat-o. Dați-vă seama, astăzi, aici se traduce simultan în 15 limbi și întreaga lume poate auzi, și se traduce și este dat mai departe în alte limbi. Scumpi frați și surori, Dumnezeu S-a îngrijit ca Mat. 24:14 să se împlinească: „*Evangelhia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor*”. Aceasta a spus-o Domnul în porunca misionară iar Matei, Marcu și Luca au scris-o, toți aceștia au scris-o și noi o avem în scris. Acum inima mea este mișcată, Dumnezeu a dăruit atât har și ne-a dăruit introducerea în planul Său de mântuire, iar noi suntem mulțumitori din toată inima.

Încă o dată această avertizare adresată îndeosebi tuturor tinerilor. Să ajungeți în starea ca credința să aibă un efect, credința să devină o biruință care biruiește lumea din tine și din mine. Puterea lui Dumnezeu în cei răscumpărați să fie atât de puternică încât să ne putem împotrivi. Domnului nostru să-I aducem slava și cinstea, și să ne trăim pregătirea noastră sub propovăduire. Dar și acasă, în meseriile voastre, în profesiile voastre, oriunde sunteți la muncă, să luăm la inimă ceea ce a spus Domnul: „*Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele*”. Nu doar sâmbăta și duminica în adunările în care participați, ci în toate zilele, în viața de zi cu zi. Oriunde vom fi, luați acest Cuvânt. Acest Cuvânt să înceapă cu tinerii. Pentru ca toți, în viețile noastre, prin har, să ajungem în starea ca totul să fie nou, pentru ca vrăjmașul să n-aibă niciun drept în viața noastră. Prin harul lui Dumnezeu să ne putem împotrivi și să ne mișcăm pe teritoriul credinței, dând mărturie că credem în lucrarea isprăvită de răscumpărare – aceasta este biruința pe care mi-a dăruit-o mie Domnul, prin har.

Dacă din seara aceasta noi luăm aceasta și toate locurile pe care le-am privit din Apocalipsa și privirea generală a planului de mântuire al lui Dumnezeu, dacă luăm la inimă aceste lucruri, tot ceea ce a fost vestit în această seară atunci avem să-I aducem doar mulțumiri. Și Domnului să-I mai spunem o dată: „Te rog lucrează în viața mea prin

puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău pentru ca voia Ta să se facă în viața mea pentru ca credința, așa cum zice Scriptura, să devină în viața mea o biruință, o credință care biruiește lumea și tot ce este lumesc”. Așa cum este scris: „*Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume*”(1 Ioan 2:15). Pentru că lumea, cu plăcerile ei, va trece, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veci.

Să luăm aceasta cu noi acasă, s-o repetăm în credință și să-I mulțumim în rugăciune că răscumpărarea deplină a avut loc în noi și cu noi. Eliberarea deplină de toate legăturile, de toate poverile, de tot ceea ce te robește. Pentru că Domnul a venit să-i dezlege pe cei legați și să ne dea mântuirea deplină, răscumpărarea deplină, iertarea deplină prin har. O spunem liber și deschis. Dacă aceste lucruri devin realitate în viața noastră încât putem spune: „Iubite Domn, credința pe care mi-ai dăruit-o mie a devenit o biruință care a biruit lumea din mine și din jurul meu”, atunci noi putem striga din toată inima: *Vino curând Doamne Isuse!* Atunci noi vom fi în conformitate cu ce este scris: „*Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!», și cine aude să zică: «Vino!»*”. Fie ca aceasta să fie ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Fie ca să nu fi avut loc doar renovarea/innoirea clădirii, ci să fi avut loc și înnoirea inimii și a vieții noastre, prin har. Domnului nostru Îi aducem cinstea și lauda în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Chemarea a fost dată. Dacă sunt tineri în mijlocul nostru sau dacă sunt persoane venite de curând în mijlocul nostru vă rog simțiți-vă liberi să veniți în față. Noi ne vom ruga împreună, ne vom încrede în Domnul și El o va face bine. Cuvântul lui Dumnezeu să împlinească astăzi în viața noastră scopul pentru care a fost trimis.

Dragilor, voi care ați venit în față, gândiți-vă la ceea ce deja în prorocul Isaia 1:18 este scris: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*”, gândiți-vă la ceea ce este scris în Ps. 103: „*El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale; El îți izbăvește viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare*”.

Noi am auzit chemarea, voi ați venit. Vă rog frumos ca acum să nu se mai ridice niciun alt gând în voi. Acum ne aflăm în prezența lui Dumnezeu. Domnul a hotărât și această adunare ca oamenii să vină la

El, îndeosebi voi tinerilor. Noi împreună să ne rugăm Domnului. Și dacă voi sunteți sinceri și cinstiți atunci spuneți „Amin”. Este scris: „*Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”. Este imposibil să trăiești mântuirea în mod personal fără să chemi Numele Domnului Isus Hristos, să strigi: „Isuse, eu vin la Tine. Te rog primește-mă!”. Nu merge altfel. Niciun om care își ține gura închisă nu poate fi salvat, nu merge, nu merge. Pe cel ce nu Mă mărturisește înaintea oamenilor pe acela nici Eu nu-l voi mărturisi înaintea Tatălui Meu care este în ceruri. Ci prin credință să chemați Numele Domnului Isus Hristos și să spuneți: „Iubite Domn, Te rog iartă-mă!”. Spuneți așa cum o simțiți în inimă. Acum dorim să ne rugăm, rugați-vă cu toții.

Credinciosule Domn, venim înaintea Feței Tale sfinte. Eu vin înaintea Ta așa cum sunt. Doamne, așa cum sunt, Te rog îndură-Te de mine, Te rog iartă-mă! Rugați-vă cu toții, rugați-vă să vă ierte, să vă elibereze să primiți răscumpărarea. Rugați-vă și apoi Îi mulțumim Domnului împreună. Aleluia!

Dumnezeule, lucrează într-un mod puternic, lucrează acum puternic iubite Domn. Aleluia! Rugați-vă cu toții. Rugați-vă cu voce tare, deschideți-vă gurile voastre și mulțumiți-I Domnului, chemați Numele Lui. Aleluia! Aleluia! Laudă și cinste, mărire și închinare. Mulțumiți-I Domnului pentru răscumpărare, pentru iertare, pentru har, pentru mântuire. Mulțumiți-I Domnului. Primiți prin credință, acceptați. Și veți privi mereu înapoi la această zi. Astăzi voi v-ați dedicat viețile voastre Domnului, voi ați primit iertarea, împăcarea, harul și mântuirea. Voi puteți spune cu voce tare: în ziua harului Domnul m-a ascultat. Aleluia!

Doamne Dumnezeule atotputernic, Îți mulțumesc din inimă că am trăit această zi cu Tine, Îți mulțumesc pentru toți cei ce au venit în față. Iubite Domn, Tu ne-ai poruncit să propovăduim iertarea păcatelor în toată lumea. Vă rog s-o primiți astăzi prin credință: Domnul v-a iertat păcatele pe cât de sigur Și-a vărsat El Sângele pe crucea Golgotei. Voi sunteți răscumparați, sunteți chemați să fiți poporul lui Dumnezeu, copiii lui Dumnezeu. Acceptați-o, primiți-o prin credință și mulțumiți-I Domnului pentru aceasta. Toți care doresc să se boteze, mâine după serviciul divin au această posibilitate.